

Reference za Življenje in oznanjevanje – delovni zvezek

2.–8. NOVEMBER

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 2. MOJZESOVA 39, 40

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(2. Mojzesova 39:34) Pokrivalo iz rdeče obarvanih ovnovih kož, pokrivalo iz tjuhnjevih kož, predelno zaveso.

it-2-E str. 884, odst. 3

Tjuhnjeva koža

Kako so Izraelci prišli do nje. Če beseda *táckhash*, ki jo najdemo v Svetem pismu, pomeni vrsto tjuhnja, potem se postavi vprašanje, kako so Izraelci prišli do tjuhnjeve kože. Tjuhnje običajno povezujemo z arktičnim in antarktičnim območjem, vendar nekatere vrste živijo tudi v toplejših krajih. V Sredozemskem morju in drugih toplejših vodah še danes živi medvedjica. Ljudje so v stoletjih močno skrčili populacijo tega tjuhnja. V svetopisemskih časih pa je bilo medvedjic v Sredozemskem in Rdečem morju morda zelo veliko. Tudi kasneje je bilo tako. Leta 1832 je v *Dictionary of the Holy Bible* (Calmet, str. 139) na primer pisalo: »Na številnih majhnih otokih v Rdečem morju okoli Sinajskega polotoka najdemo tjuhnje.« (Glej tudi *The Tabernacle's Typical Teaching*, avtor A. J. Pollock, London, str. 47.)

9.–15. NOVEMBER

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 3. MOJZESOVA 1–3

»Namen daritev«

(3. Mojzesova 1:3) Če bo kdo za žgalno daritev namenil kaj od goveda, naj privede brezhibnega samca. Prostovoljno naj ga privede pred Jehova k vhodu v shodni šotor.

(3. Mojzesova 2:1) Vzemimo, da bi kdaj kdo hotel darovati Jehovu žitno daritev. V tem pri-

meru naj daruje fino moko. Moko naj polije z oljem in nanjo dene belo kadilo.

(3. Mojzesova 2:12) Lahko ju prinesete Jehovu kot daritev od prvin, toda ne dajajte ju na oltar v pomirjujoč vonj.

it-2-E 525

Daritve

Žgalne daritve. Žgalne daritve so v celoti darovali Bogu. Darovalec ni obdržal nobenega dela živali. (Primerjaj Sod 11:30, 31, 39, 40.) Predstavljalje so prošnjo Jehovu, da sprejme oziroma pokaže, da je sprejel daritev za greh, ki se je včasih darovala poleg žgalne daritve. Jezus Kristus je sebe v celoti daroval kot »žgalno daritev«.

it-2-E str. 528, odst. 4

Daritve

Žitne daritve. Žitne daritve so darovali skupaj z mirovnimi daritvami, žgalnimi daritvami in daritvami za greh. Darovali so jih tudi kot prvino pridelkov. Ob drugih priložnostih so jih darovali samostojno. (2Mz 29:40–42; 3Mz 23:10–13, 15–18; 4Mz 15:8, 9, 22–24; 28:9, 10, 20, 26–28; pogl. 29) Z njimi so priznavali, da jih Bog radodarno obsipava z blagoslovi in blaginjo. Pogosto so jim dodali olje in belo kadilo. Lahko so jih darovali v obliki fine moke, praženega zrnja, kruhkov venčaste oblike ali mlincev, ki so bili pečeni oziroma pripravljeni v ponvi ali v kotličku z oljem. Nekatere žitne daritve se je dalo na oltar kot žgalno daritev, nekatere pa so jedli duhovniki. Če je bila darovana kot mirovna daritev, jo je jedel tudi darovalec. (3Mz 6:14–23; 7:11–13; 4Mz 18:8–11) Nobena žitna daritev, ki je bila dana na oltar, ni smela vsebovati kvasa ali »medu« (očitno gre za sirup smokve oziroma sok ali sirup drugega sadja), ki bi lahko fermentiral. (3Mz 2:1–16)

(3. Mojzesova 3:1) Če bo kdo daroval mirovno žrtev in če bo za to namenil kaj od goveda,

bodisi samca ali samico, naj bo to, kar bo privedel pred Jehova, brezhibno.

it-2-E str. 526, odst. 1

Daritve

Občestvene daritve (oziroma mirovne daritve). Mirovna daritev, ki je bila sprejemljiva Jehovu, je pomenila, da je darovalec v mirnem odnosu z Bogom. Darovalec in člani njegove družine so jedli od teh daritev na dvorišču svetega šotorja (glede na judovsko tradicijo so bili ob notranji strani zavese, ki je obkrožala dvorišče, v ta namen postavljeni šotori). Kasneje so mirovne daritve jedli v eni od tempeljskih jedilnic. Del daritve so prejeli duhovnik, ki jo je daroval, in drugi duhovniki, ki so opravljali svojo službo. Jehova je v nekem smislu prejel prijeten vonj tolšče, ki je gorela na oltarju. Kri, ki predstavlja življenje, je bila darovana Jehovu, ker pripada njemu. Bilo je tako, kot da bi duhovniki, tisti, ki so prinesli mirovno daritev, in Jehova skupaj obedovali, kar je predstavljalo mirne odnose med njimi. Če je kdo jedel od mirovne daritve v nečistem stanju (kakršna koli nečistost, ki je bila omenjena v Postavi) ali če je jedel meso po tem, ko je potekel predpisani rok (v toplem podnebju je meso začelo gniti), je moral biti iztrebljen izmed ljudstva. Takšen posameznik je omadeževal oziroma oskrnil obrok, ker je bil sam nečist oziroma ker je jedel daritev, ki pred Bogom Jehovom ni bila več čista. V obeh primerih je pokazal nespoštovanje do svetih reči. (3Mz 7:16-21; 19:5-8)

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(3. Mojzesova 3:17) Nobene tolšče in nobene krvi ne smete uživati. To je trajna odredba za vaše rodove, kjer koli boste prebivali.

it-1-E 813

Tolšča

Zakaj je bil dan zakon glede tolšče. Glede na Postavino zavezo se je na kri in tolščo gledalo kot na nekaj, kar pripada samo Jehovu. Kri

vsebuje življenje, ki ga lahko da le Jehova, zato pripada njemu. (3Mz 17:11, 14) Tolšča je veljala za najbolj hranljiv del živali. Kot je videti, se je z darovanjem tolšče priznalo, da najboljše pripada Jehovu, ki vsega priskrbi v obilju. Poleg tega je tudi sam darovalec tako pokazal, da želi Bogu darovati najboljše. Ker so Izraelci s tem simbolično pokazali, da želijo Jehovu dati najboljše, je bilo rečeno, naj se tolšča zažge na oltarju kot »hrana« in »v pomirjujoč vonj« njemu. (3Mz 3:11, 16) Kdor je jedel tolščo, si je torej prilastil nekaj, kar je pripadal Jehovu. To pa je bil poseg v Jehovove pravice. Za takšno dejanje je bila predpisana smrtna kazen. Toda v nasprotju s krvjo so tolščo lahko uporabljali v druge namene. To so lahko storili, če je žival na primer poginila sama ali pa jo je ubila zver. (3Mz 7:23-25)

16.-22. NOVEMBER

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 3. MOJZESOVA 4, 5

»Daj Jehovu svoje najboljše«

(3. Mojzesova 5:5, 6) Vzemimo torej, da si nakoplje krivdo za katero od teh reči. V tem primeru naj prizna, kako se je pregrešil. ⁶ Za greh, ki ga je storil, naj prinese Jehovu daritev za krivdo, in sicer samico od drobnice, jagnjico ali mlado kozo, v daritev za greh. In duhovnik naj zanj opravi poravnavo za greh, ki ga je storil.

it-2-E str. 527, odst. 9

Daritve

Daritve za krivdo. Tudi daritve za krivdo se je darovalo zaradi greha, saj kakršna koli krivda zajema greh. Darovalo se jih je za grehe, pri katerih si je posameznik nakopal krivdo. Ker je pri teh daritvah šlo za to, da se zadosti pravici, so se nekoliko razlikovale od drugih daritev za greh. Kršena je bila kakšna Jehovova pravica

ali pravica njegovega svetega naroda. Skesani prestopnik je takšno daritev daroval zato, da bi poravnal krivico, ki jo je storil, ko je kršil kakšno Jehovovo pravico ali pravico, določeno v Postavi, in da bi se ognil kazni za svoj greh. (Primerjaj Iz 53:10.)

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(3. Mojzesova 5:15, 16) Vzemimo, da kdo ravna nezvesto, s tem da se nehote pregredi proti Jehovovim svetim stvarem. V tem primeru naj v daritev za krivdo privede Jehovu brezhibnega ovna od drobnice. Njegova vrednost mora ustrezati vrednosti, določeni v šeklih srebra glede na šekel svetega kraja. To je daritev za krivdo.¹⁶ Dá naj tudi odškodnino za greh, ki ga je storil proti svetemu kraju, in temu doda še petino. Vse to naj izroči duhovniku, da zanj opravi poravnavo z ovnom za daritev za krivdo, in tako mu bo odpuščeno.

it-1-E str. 1130, odst. 2

Svetost

Živali in pridelki. Prvorjeni samci od goveda, ovc in kozlov so veljali za svete Jehovu in jih posameznik ni mogel odkupiti. Morali so jih žrtvovati, nekaj žrtvovane živali pa je pripadlo posvečenim duhovnikom. (4Mz 18:17-19) Prvne pridelkov in desetina so bili sveti tako kot vse posvečene žrtve in daritve. (2Mz 28:38) Ničesar, kar je bilo sveto Jehovu, se ni smelo jemati na lahko ali imeti za običajno oziroma neposvečeno rabo. Zgled tega je zakon glede desetine. Moški je na primer namenil del žitnega pridelka za desetino. Če je kasneje on ali kdo iz njegove družine nenamerno vzel kaj od tega za domačo rabo, denimo za pripravo hrane, si je moški nakopal krivdo, ker je kršil Božji zakon glede spoštovanja svetih reči. Postava je zahtevala enakovredno odškodnino, dodati pa je moral še 20 odstotkov njene vrednosti in žrtvovati brezhibnega ovna iz svoje črede. Takšen

zakon je pri vseh vzbujal spoštovanje do svetih reči, ki pripadajo Jehovu. (3Mz 5:14-16)

23.-29. NOVEMBER

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 3. MOJZESOVA 6, 7

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(3. Mojzesova 6:13) Ogenj na oltarju naj nenehno gori. Ne sme ugasniti.

it-1-E str. 833, odst. 1

Ogenj

Ko je povezan s svetim šotorom in templjem. Ogenj se je uporabljal pri čaščenju v svetem šotoru in pozneje v templju. Vsako jutro in med dvema večeroma je moral veliki duhovnik zažgati kadilo na kadilnem oltarju. (2Mz 30:7, 8) Božji zakon je zahteval, da na oltarju za žgalne daritve nenehno gori ogenj. (3Mz 6:12, 13) Na splošno je sprejeta judovska tradicija, ki uči, da je prvi ogenj na tem oltarju čudežno prižgal Bog, vendar Sveti pismo tega ne podpira. Jehova je Mojzesu naročil, naj Aronovi sinovi, preden bodo na oltar položili žrtev, »prinesejo na oltar ogenj in na ogenj naložijo drva«. (3Mz 1:7, 8) Ogenj od Jehova, ki je verjetno prišel iz oblaka nad svetim šotorom, je pogoltnil daritev na oltarju šele za tem, ko je bilo vpeljano duhovništvo po Aronovi rodovni liniji in ko so bile darovane žrtve ob posvetitvi svetega šotorja. Skladno s tem se čudežni ogenj ni pokazal tako, da je zakuril drva na oltarju, ampak je »pogoltnil žgalno daritev in tolste dele na oltarju«. Seveda je bil ogenj, ki je potem gorel na oltarju, verjetno mešanica ognja, ki je prišel od Boga, in ognja, ki je gorel že prej. (3Mz 8:14-9:24) Podobno je bilo s čudežnim ognjem od Jehova, ki je pogoltnil daritev takoj za tem, ko je Salomon izrekel molitev ob posvetitvi templja. (2Kn 7:1; za druge primere, ko je Jehova s čudežnim ognjem pokazal, da je sprejel daritve svojih služabnikov, glej tudi Sod 6:21; 1Kr 18:21-39; 1Kn 21:26.)

30. NOVEMBER–6. DECEMBER

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 3. MOJZESOVA 8, 9

»Dokaz Jehovovega blagoslova«

(3. Mojzesova 8:6–9) Privedel je torej Arona in njegove sinove in jih umil z vodo.⁷ Nato je Aronu nadel haljo, mu zavezal pas, nadel brezrokavno tuniko in efód ter mu efód s pasom efóda tesno privezel.⁸ Potem mu je nadel naprsnik, v naprsnik pa dal urim in tumim.⁹ Nato mu je na glavo položil turban, spredaj na turban pa je privezel svetlečo se zlato ploščico, sveti znak posvetitve, tako kakor mu je zapovedal Jehova.

(3. Mojzesova 8:12) Nazadnje je nekaj mazilnega olja izlil na glavo Aronu in ga pomazilil, in ga tako posvetil.

it-1-E 1207

Postavitev

Mojzes je umil Arona in njegove sinove Nadaba, Abihuja, Eleazarja in Itamarja (ali pa jim je naročil, naj se sami umijejo) v bakrenem umivalniku na dvorišču svetega šotorja. Arona je nato oblekel v svečana oblačila velikega duhovnika. (4Mz 3:2, 3) Ta lepa oblačila so predstavljalala značilnosti in odgovornosti njegove službe. Mojzes je zatem pomazilil sveti šotor, vso njegovo opremo in pribor, oltar za žgalne daritve ter umivalnik in pribor, ki se je uporabljal v povezavi z vsem tem. Tako so bili vsi ti predmeti posvečeni in namenjeni izključno uporabi v sveti službi Bogu. Nazadnje je Mojzes pomazilil še Arona, tako da mu je na glavo izlil olje. (3Mz 8:6–12; 2Mz 30:22–33; Ps 133:2)

(3. Mojzesova 9:1–5) Osmega dne je Mojzes sklical Arona, njegove sinove in Izraelove starešine.² Aronu je naročil: »Vzem si tele za daritev za greh in ovna za žgalno daritev, oba brezhibna, in ju privedi pred Jehova.³ Izraelo-

vim sinovom pa reci: ,Vzemite kozla za daritev za greh, tele in mladega ovna, eno leto stara in brezhibna, za žgalno daritev,⁴ bika in ovna kot mirovno žrtev, da jih žrtvujete pred Jehovom, ter žitno daritev, umešeno z oljem, ker se vam bo danes prikazal Jehova.«⁵ Pred shodni šotor so torej prinesli vse, kar je Mojzes zapovedal. Nato je ves zbor pristopil in se postavil pred Jehova.

it-1-E str. 1208, odst. 8

Postavitev

Osmi dan je bilo duhovništvo povsem pripravljeno, da (brez Mojzesove pomoči) začne opravljati svoje naloge. V poravnavo za grehe Izraelcev so darovali žrteve. K tem grehom so spadali grehi, ki so posledica nepopolnosti, in to, da so pred kratkim pokazali neposlušnost, ko so častili zlato tele, s čimer so si nakopalji Jehovovo jezo. (3Mz 9:1–7; 2Mz 32:1–10) Na koncu tega prvega darovanja, ki so ga opravili novopostavljeni duhovniki, je Jehova pokazal, da jih odobrava in da potrjuje njihovo službo. To je naredil tako, da je poslal čudežni ogenj, ki je nedvomno prišel iz oblačnega stebra nad svetim šotorom in pogolnili preostanek žrteve na oltarju. (3Mz 9:23, 24)

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(3. Mojzesova 8:14–17) Potem je pripeljal bika za daritev za greh, Aron in njegovi sinovi pa so na glavo bika za daritev za greh položili roke.¹⁵ Mojzes je bika zakljal, vzel kri in jo s prstom nanesel na vse rogove oltarja ter tako oltar očistil greha. Ostalo kri pa je izlil ob vznožje oltarja in ga s tem posvetil, da bi na njem opravil poravnavo.¹⁶ Potem je vzel vso tolščo, ki je na črevesju, péčico, ki je na jetrih, ledvici in njuno tolščo ter vse to zažgal na oltarju.¹⁷ Bika, njegovo kožo, meso in iztrebke pa je dal sežgati zunaj tabora, tako kakor mu je zapovedal Jehova.

Mojzes

Bog je postavil Mojzesa za posrednika Postavine zaveze z Izraelom. Edini drug s takšnim zaupnim položajem pred Bogom je Jezus Kristus, ki je posrednik nove zaveze. Mojzes, ki je predstavljal Jehova kot eno »stranko« zaveze, je s krvjo živalskih žrtev poškropil knjigo zaveze in predstavnike ljudstva (gotovo starejše moške), ki je bilo druga »stranka« zaveze. Ko je ljudstvu prebral knjigo zaveze, je to dejalo: »Izpolnjevali bomo vse, kar je Jehova govoril, in bomo poslušni.« (2Mz 24:3–8; Heb 9:19) Mojzes je kot posrednik zaveze imel čast, da je lahko nadziral gradnjo svetega šotorja in izdelavo pribora po vzorcu, ki mu ga je dal Bog. Poleg tega je lahko postavil duhovništvo, tako da je s posebnim oljem pomazil sveti šotor in velikega duhovnika Arona. Nato je nadziral prve dejavnosti, ki jih je opravljalo novopostavljeno duhovništvo. (2Mz, pogl. 25–29; 3Mz, pogl. 8, 9)